

ринкових відносин можливе, за рахунок ідентифікації альтернативних конкурентних стратегій розвитку, з врахуванням диджитал-трендів. У цьому контексті, ключовим моментом є швидка адаптація диджитал-технологій у господарську діяльність суб'єктів господарювання. Інформаційно-програмне забезпечення набуває важливого значення для бухгалтерського обліку підприємства поряд з організацією облікового процесу, наявністю висококваліфікованих працівників, системою документообігу та ін. Саме диджиталізація відповідає за збір, зберігання та обробку обліково-економічних даних, які використовуються для прийняття внутрішніх управлінських рішень, включаючи нефінансові операції, що безпосередньо впливають на обробку фінансових операцій. З метою охоплення системою бухгалтерського обліку всієї релевантної інформації, на основі транзакцій підприємства, необхідно пов'язати ресурси один з одним для введення інформації, надіслати інформацію правильному адресату для обробки і, нарешті, стороні, яка вимагає оброблених даних для прийняття управлінських рішень, формування звітності або контролю (включаючи аудит). Використання потужного програмного забезпечення, обладнання та цифрового інструментарію і формує конкурентні переваги підприємства на ринку. Диджиталізація відкриває перед суб'єктами підприємницької діяльності багато нових можливостей для подальшого ефективного розвитку та є дієвим механізмом у реалізації позитивних змін.

Таким чином, комп'ютеризована система обліково-аналітичного забезпечення, з метою надання корисної інформації для прийняття ефективних рішень, повинна характеризуватися наступним: високий рівень точності та своєчасності фінансових даних, відповідна та синхронізована інформація з прийняттям рішень, спрощена та зрозуміла інформація, достатня гнучкість для змін та сталого розвитку.

АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Золотарьов І.В., гр. Ф-20м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Г.Г. Лисак**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Забезпечення швидкого і стійкого розвитку підприємств є однією з найбільш важливих завдань сучасного періоду економічної історії України.

Загострення протиріч й існування тенденцій до їх подальшого зміцнення сигналізують про необхідність вдосконалення систем

управління в нестабільному середовищі, яка характеризується наступними факторами: частота і швидке протікання глобальних змін в галузях, висока конкуренція, непередбачуваність, низька прогнозованість, диктат покупців, перевиробництво тощо.

Практикою управління накопичено великий позитивний досвід аналізу різних ситуацій і пошуку рішень, однак частота, швидкість і масштаб трансформацій в сучасних умовах такі, що усталені алгоритми прийняття рішень рано чи пізно перестануть відповідати на порядок ускладнилася дійсності

За результатами проведеного дослідження можна стверджувати, що антикризове управління – ефективний механізм практичного характеру.

Антикризове управління і класичний менеджмент концептуально протистоять один одному на світоглядному рівні. Протириччя викликано сприйняттям навколишнього середовища, коли існують підвищена чутливість до зовнішніх сигналів і на основі її прагнення випередити кризогенних процеси, не дати їм зародитися.

Антикризове управління має широкий спектр можливостей, які в змозі якісно виконувати традиційні функції в менеджменті і при цьому контролювати рівень безпеки підприємства.

Тепер антикризове управління це теорія, яка ставить собі за мету кожен раз «винаходити громовідвід», коли знання про кризу ще не формалізоване. Воно не замкнулося у власних догмах і виробило цілісний погляд на потенціал свого подальшого якісного розвитку.

Місце і роль антикризового управління в загальній системі менеджменту знаходиться там, де потрібна можливість управляти навколишнім середовищем, де незамінною властивістю стає повнота реакцій на зовнішні загрози.

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ СОЦІАЛЬНИХ ГАРАНТІЙ

Іванюк Г.С., гр. ФЗ-17

Науковий керівник – д-р екон. наук, проф. **А.С. Крутова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Об'єктивною необхідністю існування будь-якої правової держави є забезпечення реалізації її соціальних гарантій. В економічній літературі подаються різноманітні тлумачення поняття «державних соціальні гарантій». Найбільш точним, на нашу думку є визначення чинного законодавства України, згідно з яким державні